

Päätoimittajalta

Oulunkylän kirkon vieressä! Lähiympäristön asukkaat toivovat kohennusta. Aiheesta!

Hoitotakuu tuli maaliskuussa. Hyvä asia! Kaikki ei kuitenkaan ole hyvin. OECD:n kansainvälinen vertailututkimus ei yllätä tuloksillaan. 21 maasta Suomen terveydenhoito suosii eniten hyväosaisia. Jälkeen jäi jopa Amerikka! Tilanteenhan on moni huomannut omakohtaisesti hoitoon jonottaessaan. Isolla rahalla lipsahtaa nopeasti apua saamaan yksityiseltä puolelta. Ja sairausvakuutus korvaa kaikilta kerä-

Niin ja näin

Kesä tuli ja luonto on kauneimmillaan. Eivät kuitenkaan kaikki paikat. Oulunkylän vanhan kansakoulun sivurakennuksen tulipalolta säästyneitä rakenteita säilöttiin pressujen alle. Sittemmin suojapeitteet ja muoviaidat ovat repsottaneet kevätuulessa. Aivan

Löytöretki lähiseudulle

On ihanaa, että tulee kesä, ilmat lämpenevät ja aurinko paistaa – toivottavasti ainakin aika ajoin. Kesässä parasta on tietysti loma, jolloin on aikaa harrastaa, matkustaa ja tutustua uusiin ihmisiin, asioihin sekä paikkoihin.

Moni meistä Helian toimittajaopiskelijoista pääsi tutustumaan uusiin asioihin ja paikkoihin tätä lehteä tehdessämme. Itselleni Oulunkylä ja sen ympäristö oli aiemmin tullut tutuksi vain koulumatkan verran,

joten juttujen tekemisen myötä näkökulma alueesta monipuolistui huomattavasti. Ihan vain pintaa raapaisemalla löysimme Pohjois-Helsingistä musiikin huumaa, jämäkkää koirankoulutusta, mukavaa yhdessäoloa kahviloissa, viileää menoa curling-hallissa sekä harrastustarjontaa niin nuorille kuin vanhoillekin. Tutustumisen myötä sitä rupesi miettimään, mitä kaikkea omalta asuinseudulta voi löytyäkään.

Moni pitää lähiympäris-

tyistä yhteisistä varoista!

Sosiaalilautakunta hioi kaupungin leikkipuistoasi-aa uudelleen 12.4. Mäkitorpan leikkipuiston käyttäjät olivat protestoineet puiston kesäsulku. Se kannatti! Kenttä on auki, vaikka ruokailua ei järjestetäkään. Kotipellosta Itä-Pakilasta löytyy lapsille lähin soppalautanen. Mäkitorppalaisen esimerkki osoittaa, että meillä on valtaa. Kunhan vain sitä käytämme.

Hyvää kesää kaikille! Toivotaan, että sadetta saadaan viimekesäistä vähemmän. Ennustan hyvää vattusatoa! Kaikki marjaimetsään!

Kaija-Leena Sinkko

töään usein itsestäänselvytyksenä: ”Kyllähän minä nämä kulmat tunnen!” Uusia asioita ja elämyksiä lähdetään etsimään jostain muualta, vaikka lähempääkin löytyisi monta tutustumisen arvoista juttua – niitä ei vain ikinä huomaa, jos ei tajua katsella. Itse päätin tänä kesänä pitää silmät auki sekä mielen avoinna ja katsoa mitä kaikkea omilta kulmilta löytyykään. Toivotan mukavia kesäisiä löytöretkiä lähiseudulle myös kaikille lehden lukijoille!

Miia Hakkarainen

kohderyhmää, kuten tämän lehden sivuilta saamme lukea. Monelle vanhukselle sunnuntainen kirkkokäynti on ollut niitä viimeisiä mahdollisia paikkoja tavata tuttaviaan. Eipä tee Internet tässä mielessä autuaaksi.

Kovinkaan monta vuotta palvelukehityksen ei tarvitse pitää yllä saavuttamaansa laajakaistanopeutta, kun ihmisten ei tarvitse enää poistua ollenkaan asunnostaan. Vanhemmat tekevät kotikoneella etätöitä samalla, kun lapset tuskailevat koulun etäsuoritusten kanssa ja viettävät aikaansa virtuaalisessa päiväkodissaan. Eipä päättäjien ainakaan tarvitse vatvoo koulujen ja päiväkotien lakkauttamisia. Mistähän mielipidepalstat sitten täytyvät?

Kalle Takala

Tapahuu Kulmilla

Ti 24.5. klo 13 Kuulo ja kuulonhuolto Oulunkylän Seurahuone, Larin Kyöstin tie 7. Järj. Pulmu ry. Toiminnanjohtaja Anne Pitkänen kertoo kuulosta ja kuulon huollosta. Lisäksi paikalla on kuulolähipalvelu, joka huoltaa kuulokojeita. Kuulolaitteen käyttäjät ottakaa kuulokoje mukaan niin se puhdistetaan ja huolletaan. Vapaa pääsy, kahvitarjoilu. Ennakkoilmoittautuminen viimeistään edellisenä päivänä eli maanantaina 23.5 Pulmun toimisto p. 754 3854 tai Maarit Seppälä 040-520 5644

Vipusten arkiakatemia ke 25.5. Luennoitsijana TV:stä tuttu Jukka Virtanen. Häviävätkö murteet ajan myötä vai pitävätkö pintansa?

La 28.5.2005 klo

11 - 14. Kalastusseura Omeka järjestää **nuorten onkipäivän** Tarvonpenkalla (os. Ritokallionpolku, Eniron puhe- linluettelon 2005 karttalehti 27, ruutu A, 3) Ohjelmassa on onkikilpailu, jossa vanhemmat saavat auttaa lapsiaan. Lisäksi järjestäjät opastavat ja auttavat onginnassa. Järjestäjät lainaavat onkia ja tarjoavat syötettä. Leikkimielinen kilpailu käydään neljässä sarjassa: alle 13 -vuotiaat tytöt ja pojat sekä 13 - 18 -vuotiaat tytöt ja pojat. Tarjolla on limsaa kaikille osanottajille. Tilaisuus on maksuton. Lisätietoja tapahtumasta antaa Tapio Aitolahti puh. 050 358 9633.

HKV:n aikuisten yleisurheilukoulu vielä neljänä maanantaina klo 17.00 - 18.30 Oulunkylän Urheilukentällä ja kerran 6.6. Pirkkolon Urheilukentällä. **Ma 23.5.** Teemana pikajuoksu ja kuulantyöntö.

Paikalla Arto Bryggare, Tapio Laitinen, Auli Martinen sekä Reijo Ståhlberg ja Seppo Tonteri.

Ma 30.5. Teemana pituushyppy, kuulantyöntö ja korkeushyppy. Paikalla Tapani Taavitsainen, Mikael Inkeroinen ja Heli Parikka, Seppo Tonteri sekä Matti Nieminen ja Veli-Markku Kauhajärvi **Ma 6.6** Pirkkolassa teemana pituushyppy ja kuulantyöntö. Paikalla Tapani Taavitsainen, Mikael Inkeroinen ja Heli Parikka sekä Seppo Tonteri.

Ma 13.6 Teemana keihäänheitto ja Cooperin testi. Mukana Leo Pusa, Päivi Alafrantti, Matti Laatikainen ja Eikka Pankkonen. Cooperin testissä ainakin yksi tietyn vauhdin pitäjä. Ilmoittautuminen: sähköpostilla kyosti.poutiainen@kolumbus.fi

Su 5.6. Lasten kesäkisat Ilmoittautuminen alkaa klo 10-11. Paloheinän kentällä on urheilun juhlaa, kun 3-12-vuotiaat tytöt ja pojat kilpailevat 60 metrin juoksussa ja pituushypyssä. Pakilan MLL järjestää kisat jo kuudennen kerran.

To 19.5. klo 14-18 riemukkaat, ohjelmalliset **pihajuhlat Käpylän työväentalolla.** Paikalla on ennustaja, verenpaineenmittaaja, korujen puhdistaja, kirppis ja taimitori, soppaa ja kahvia. Käpylän eläkeläisten kuoro ja Metallin eläkeläisten tanssiryhmä esiintyvät. Vipusista Eija Inglis kertoo keväisiä ajatuksia ja MLL:n Pakilan paikallisyhdistyksen teatteriryhmä esittää Tarua ja Totta.

5.6. klo 14 PONYbeach 00680 -avajaiset.

Tänä kesänä rannalla pelataan beach volley- ja koristurnaus, köllötelään auringossa uutukaisilla rantatuoleilla, nautitaan kioskin antimista ja väkerrellään kesäisissä työpajoissa. Toiminta alkaa sunnuntaina 5.6. avajaisilla klo 14. Lisätietoja: Maunulan nuorisotalo, Maunulantie 19. maunulan.nuorisotalo@nk.hel.fi, puh. 724 5311 .poutiainen@kolumbus.fi. Tekstiviestillä numeroon 050-66588. Osallistumismaksu: yksittäispäivä 7 euroa.

To 9.6. klo 19-19.45 Kaupunkitanssit Pikkukosken uimarannalla. Lajina fuskua. Maksuton.

13.-17.6.2005 Pohjoisen Nuorisotyöyksikön kesäleiri Kivaparas-leiri Bengtsårin leirisaarella 3.-6.luokkalaisille. Ilmoittaudu 23.5. mennessä. Leirin hinta helsinkiläisille 91.50 € ja ulkopaikkakuntalaisille 110.50 €. Lisätietoja Oulunkylän nuorisotalo Nuotasta puh. 31069726 ja verkosta osoitteesta: www.nk.hel.fi/talot/alpony

To 16.6. klo 19-19.45 Kaupunkitanssit Pikkukosken uimarannalla. Lajina fugg. Maksuton. Tervetuloa!

To 23.6. klo 19-19.45 Kaupunkitanssit Pikkukosken uimarannalla. Cha-cha. Maksuton.

To 30.6. klo 19-19.45 Kaupunkitanssit Pikkukosken uimarannalla. Samba. Maksuton.

Kiitokset Oulunkylän seurakunnalle vanhan puukirkon 100-vuotisjuhlaumalanpalveluksesta 20.3. Ohjelma musiikkiesityksineen oli mieleenpainuva.

Torbjörn Åhman

Oulunkyläinen / Pohjoiset esikaupungit

Numero 3/2005 • 21.5.2005 • Perustettu 1985 • 21. vuosikerta • ISSN 0783-6961 • PAINOS 23 000 kpl • Oulunkylä-Seura • Koskela-Seura • Maunula-Seura • Metsälä-Seura • Pakila-Seura • Paloheinän-Torpparinmäen kaupunginosayhdistys • noin 21 000 kpl jaetaan kotitalouksiin ja 2 000 muussa jakelussa.

Päätoimittaja:
Toimitussihteeri:
Avustaja:
Ilmoitukset

Kaija-Leena Sinkko
Laura Hari
Arvi Vuorisalo
Mauno Hari

puh. 0400-934 433, fax 752 2506
puh. 757 0883, laura.hari@kolumbus.fi
puh. 728 6663
puh. 040-903 0032

Seuraavan numeron aineistot 15.8.2005 mennessä (lehti ilmestyy la 3.9.2005)

Kaija-Leena Sinkko
Maanmittarintie 10 B, 00680 Helsinki
kaija-leena@sinkko.pp.fi

Aineisto mielellään sähköisessä muodossa.

Helian toimitus 1
Päätoimittaja: Miia Hakkarainen
Toimitussihteerit: Elina Hirttiö ja Sonja Lakaniemi
Kuvatoimittajat: Jenni Meronen ja Teppo Ovaskainen
Toimittajat: Annika Alervo, Jukka Auramies, Linda Jalkanen, Heini Lehtinen ja Mona Niemelä

Helian toimitus 2
Päätoimittaja: Kalle Takala
Toimitussihteerit: Heidi Saarela ja Marjaana Toivakainen
Kuvatoimittajat: Tuuti Piippo ja Anne Peltola
Toimittajat: Vesa Salminen, Rosa Salo, Helena Salonen, Päivi Talja ja Laura Tuomela

Jakeluhäiriön sattuessa ottakaa yhteys Suoramainontaan, puh. 5615 6400

Terveyskeskus lopetetaan Oulunkylästä ja Paloheinästä

Kolmannes terveysasemista aiotaan lopettaa v. 2020 mennessä. Oulunkylän ja Paloheinän terveysasemat suljettaisiin. Jäljelle jäisi vain Maunula.

Helsingin 31 terveysasemaa vähensisi 20:een. Ensimmäiset terveysasemat suljettaisiin kahden vuoden sisällä. V. 2008–2012 vuorossa olisivat Oulunkylä ja Paloheinä. Myös hammashoitoloiden määrä vähensisi.

Helsinkiiläisille halutaan antaa mahdollisuus valita vapaasti terveysasemansa. Samalla aiotaan luopua omalääkäri-

järjestelmästä. Tätä on perusteltu sillä, että lääkärit vaihtuvat ja väki muuttaa tiuhaan.

Oulunkylä on väestömäärältään alueen suurin. Täällä asuu paljon iäkkäitä, joille tuttu terveysasema ja omalääkäri on erityisen tärkeä. Koskelaan olisi pitkä matka. Oulunkylän liikekeskuksessa asioivien määrä vähensisi, kun yksi tärkeä palvelupiste poistuisi ostoskeskuksen vaikutus-

piiristä.

Hanke tuotiin terveyslautakunnan käsittelyyn toukokuun puolivälissä. Nyt tarvitaan tehokasta kansalaistoimintaa, jotta terveysviraston hankkeet saadaan kaadettua.

Lautakunnassa oulunkyläläisillä on oma edustajansa entinen suuronnettomuustutkija **Kari Lehtola**. Alueen asukkaiden katseet kääntyvät nyt häneen.

Tämä pattitilanne on viime kuukausina toistunut Mäkitorpantiellä useita kertoja.

Kolaripaikka Mäkitorpantiellä

Oulunkylän pääväylällä, Mäkitorpantiellä, on liikennemerkkien muodostama kolaripaikka. Mäkitorpantielleikkipuiston kohdalla on mahdollisuus pysäköidä kadun molemmille puolille ja kun samalle kohtaa katu samaan aikaan on pysäköity kuorma-autoja tai muita kookkaita ajoneuvo-

ja, jää niiden väliin vain yhden auton ajettava aukko.

Kun vilkkaasti liikennöidyllä Mäkitorpantiellä on yhtä aikaa liikennettä molempiin suuntiin, joutuvat toiset odottamaan vastaantulevia ajoneuvoja, jolloin liikenne hidastuu, kadulle muodostuu jonoja ja syntyy vaaratilanteita. Jos pysäköintimahdollisuus

olisi vain kadun toisella, puuston puoleisella kais-talla, liikenne sujuisi normaalisti. Kuvan osoittama pattitilanne on viime kuukausien aikana toistunut erityisesti viikonloppuisin useita kertoja.

Pysäköintipaikkojen vä-littömässä läheisyydessä on risteys ja kaksi bussipysä-kiä. (AV)

Oulunkylä päivystää tänä kesänä

Maunulan ja Paloheinän terveysasemat kiinni

Olethan muistanut uusia reseptisi hyvissä ajoin ennen kesälomien alkua? Osa Helsingin terveysasemista on suljettuna kesäkesän.

Alueemme terveysasematoiminta on keskitetty juhannuksesta eteenpäin viiden viikon ajaksi Oulunkylän terveysasemalle.

Maunulan terveysasema ja Paloheinän terveysasema ovat suljettuna 27.6.–29.7. välisen ajan.

Oulunkylän terveysasema on kesällä avoinna ma-pe klo 8–16. Terveyskeskus löytyy Oulunkylän keskustasta osoitteesta Kylänvanhimantie 25, puh. 310 5015.

Oulunkylän terveyskeskuksen laboratorio on avoinna klo 8–12 ilman ajanvarausta, puh. 310 69783.

Kotihoito toimii normaalisti koko kesän. Kotihoitoa koskevat tiedustelut ma-pe klo 12.30–13.30

puh. 310 69242, 310 69245, 310 69247 ja 310 69249.

Maunulanmäen, Maunulan terveysaseman ja Paloheinän terveysaseman hammashoitolat ovat suljettuna ja hoidot keskitetään Oulunkylään. Oulunkylän hammashoitola on auki kesällä ma-pe klo 8–16, puh. 310 53500.

Akuuttisairaaloiden vuodeosastojen ja kotisairaaloiden on suunniteltu toimivan normaalisti koko kesän, ellei myöhemmin il-

menevä sijaispula edellytä toiminnan supistamista.

Ajanvarauspoliklinikka- ja päiväsaaraalatoiminoissa sekä terveysasemien fysioterapiatoiminnassa on jo useiden vuosien ajan ollut kesäsulkuja lomaaikana. Oulunkylän terveysaseman fysioterapiatoimipiste pidetään suljettuna 27.6.–31.7.

Terveysneuvonnan numerosta 10023 saa tietoa ympäri vuorokauden sairauksien hoito-ohjeita ja kesän terveyspalveluista.

Vanhan kirkon seurakuntatilojen rakennushanke

Ruotsinkielinen Pohjois-Helsingin Markus-seurakunta esitti aikoinaan toiveen omista tiloista. Hanketta on valmisteltu Helsingin seurakuntayhtymässä. Arkkitehtikilpailun voittanut ehdotus vei valtaosan tiloista maan alle. Sittenmin hanketta ovat jarruttaneet valitukset, jotka ovat tietävästi kaatuneet kaikissa oikeusasteissa. Nyt jarruttaa myös rahapula.

Hankkeen suunnittelu on ollut huolellista

ja arvokkaan ympäristön huomioonottavaa. Uskoakseni hankkeen vetäjät ovat tunteneet kirkkoja koskevan kulttuurisuojausvaatimukset. Vuotta 1917 vanhempien kirkkojen suojelulla on erityisvaatimuksia, eikä joillain tahoilla mainittu 100 vuoden raja ole lakisääteinen virstanpaalu. Suojelu ei edellytä täydellistä ympäristön muuttumattomuutta.

Ratkaisevaa siis on talous, sillä Helsingin seurakuntayhtymän tasolla hankkeella on enemmistö

tukenaan. Talousongelmat ovat panneet hankkeen jäihin. Sitä käsitellään taas kesäkuun kokouksissa, viimeistään syksyllä.

Kertaus hankkeen haittoihin ja etuihin. Haittoja: Hieman ahdas paikka, muuttaa lounaispuolisen kerrostalon näkymiä, suurrehko neliökustannus ja autopaikat osin ratkaisematta. Etuja: Markus-seurakunta saisi kunnan toimitilat. Muutkin oulunkyläläiset juhlapaikan esimerkiksi kirkkohaiden jälkeen.

Arto Salmela

Lukijapostia

Pitkäaikaistyöttömille löydetään töitä Maunulassa

Maunulassa viidettä vuotta jatkuvan työllistämiskokeilun tulokset ovat rohkaisevia. Malli leviää parhaillaan muihinkin kaupunginosiin.

Pohjoisen sosiaaliaseman johtava sosiaalityöntekijä Raija Paasonen uskoo työllistettävien piileviin taitoihin.

Pitkäaikaistyöttömillä on päihdeongelmien lisäksi

usein itsetunto-ongelmia ja sosiaalisia pelkoja: mitä uudet työkaverit ajattelevat, osaanko ja kelpaanko, totea pohjoisen sosiaaliaseman johtava sosiaalityöntekijä **Raija Paasonen**.

Sosiaaliaseman työntekijät toimivat ruohonjuuritason työvoimatoimistona etsien pitkäaikaistyöttömille alueelta sopivia työpaikkoja. Parhaiksi työllistäjiksi ovat osoittautuneet kaupat, pienet baarit sekä viher- ja siivousala.

Helsingissä on kyllä työpaikkoja, mutta meidän on löydettävä oikea ihminen oikeaan työhön, ja sen ihmisen on puolestaan löydettävä motivaatio ja työkuunto. Työkuuntoa Maunulassa on haettu esimer-

kiksi perehtymällä ruoanlaittoon ja hygieniaan sekä retkeilemällä.

Myös työ itsessään kuntouttaa. Moni on lopettanut juomisen työtä saatuaan. Työ palauttaa myös sosiaalisen hallinnan, saat itse määrätä omista asioistasi ja tunnet itsesi tasavertaiseksi.

Kokeilu on onnistunut myös yhteiskunnan kannalta. Vaikka ehkäisevän toimeentulotuen menot olivat Maunulan alueella kolmivuotisen kokeilun ajan Helsingin korkeimmat, kokonaistoimeentulotuen menot olivat alhaisimmat.

Hyväksi havaittu työllistämismalli on otettu käyttöön Maunulan lisäksi Oulunkylässä, ja seuraavana on vuorossa Malmi. Myös Herttoniemessä ja

Vuosaassa ollaan kiinnostuneita.

Tämä edellyttää tiimityötä ja myös yhteistyötä eri viranomaisten kesken. Paasonen toivoo, että koko sosiaali- ja terveysala havahtuisi siihen, ettei pitkäaikaistyöttömyys ole minkään tietyn ryhmän syy, ja ettei ihminen työttömäksi jouduttuaan muutu nollaksi.

Erkki Lampén

Lisätietoja työllistämiskokeilusta:

Raija Paasonen
Pohjoisen sosiaaliaseman johtava sosiaalityöntekijä
Gsm 050 - 374 8399
Puh. 310 69552
raija.paasonen@hel.fi

Kaavoituskatsaus lupaa uusia liikennejärjestelyjä alueelle Valoristeyksistä kiertoliittymiä

Pohjoisessa suurpiirissä muutetaan lähivuosina kolme valoristeystä kiertoliittymiksi. Keväällä kotiin jaetun Kaavoituskatsauksen mukaan Pohjoisessa suurpiirissä on vireillä Jokerilinjan muuttaminen raiteelle. Kuluvan vuoden aikana laaditaan Raide-Jokerin alustava yleissuunnitelma Maunulaan ja Oulunkylään. Sen laatiminen ei merkitse aikataulun kiirehtimistä, sillä rakentaminen ajoittunee aikaisintaan vuosiin 2012-2014.

Maunula

Maunulan pääristeys joutunee remonttiin Suursuon keskuksen uudisrakentamisen yhteydessä ehkä jo vuodesta 2006 alkaen. Pakilantien suunnassa liikennettä tulee 12 000 ajoneuvoa vuorokaudessa ja Rajametsäntiellä 6000. Katu on siis suunnilleen yhtä vilkas kuin em. Käskynhaltijantien ja Siltavou-

dintien risteys. Järjestelyä valoineen ym. on jo yksityiskohtaisesti selostettu ja sen jatkosuunnittelu on kiinni asemakaavasta, joka saattaa tulla hyväksytyksi jo toukokuussa.

Pirjon krouvin risteys saattaa samassa yhteydessä muuttua yksikaistaiseksi kiertoliittymäksi. Tällöin nykyiset liikennevalot poistuisivat.

Oulunkylä

Toinen alueemme kohde katsauksessa on Käskynhaltijantien liikenneturvallisuuden parantaminen. Se sisältää Siltavoudintien risteuksen yksikaistaisen kiertoliittymän, jollainen on jo saatu Norrtäljentien risteykseen. Valot jäisivät pois. Liittymä toteutetaan ilmeisesti jo vuonna 2007 ja sen kustannus on

250 000 euroa. Risteys on vilkas, Käskynhaltijantiellä kulkee vuorokaudessa 10 000-12 000 ajoneuvoa vuorokaudessa ja Siltavoudintielläkin 8000.

K-raudan liittymään rakennetaan samassa vaiheessa tien eteläpuolelle pyörätie, joka vähentää tarvetta ylittää Käskynhaltijantie. Kevyen liikenteen väylä em. risteyksestä alasteen koululle saisi vielä odottaa.

Myös Mikkolantien risteys on ongelmallinen, mutta alustavasti vain em. pyörätien tekeminen helpottaa hieman nykytilannetta. Liikennevalot liene-

vät ylimitoitettu ratkaisu, kuten ehkä myös Kirkkoherrantien länsipäässä.

Näiden lisäksi harkitaan samanlaista kiertoliittymää Ogelin pohjoispuolella olevaan valoristeykseen. Suurin liikennevirta tulee Siltavoudintien suunnasta, n. 8500 ajoneuvoa. Ongelman muodostaa erittäin vilkas jalankulkuliikenne, jolle kiertoliittymä ei ole ihan helppo ratkaisu. Kuitenkin liikennevalot poistuisivat.

Tällaisesta ratkaisusta on saatu hyviä kokemuksia Kampin metroaseman vieressä, joten se saattaa toimia hyvinkin. Toteutus tulisi ehkä vuotta myöhemmin kuin em. Siltavoudintien toisen pään liittymällä ja kustannus olisi sama.

Ehkä ongelmallisoin on Tuusulantien risteys Mäkitorpantien länsipäässä. Oulunkylään on melko helppo

tulla ja sieltä lähteäkin, myös ruuhka-aikoina. Jalankulkuliikennekin on vähäisempää kuin Mäkitorpantien itäpäähän valoristeyksessä. Myös tähän on suunniteltu kiertoliittymää, toteutus ehkä viiden vuoden päässä. Samanaikaisesti ramppien liittymään Asesepäntielle lisättäisiin länteen päin kääntyville oma uusi sekoittumiskais-ta, joka jo on olemassa alama-ässä kääntymiskaisitana huoltoasemalle.

Mestarintie on vilkas, vaikka bussilinja 64S lopetettiin. Kadulle harkitaan hidastetta. Se saattaa liittyä esteettömän puistoväylän rakentamiseen Mäkitorpan puistosta Kustaankartanoon. Tosin pysäköidyt autot yleensä jarruttavat liikennettä tällä kohdalla.

AS

Pikkukosken uimarannan uudet tilat käyttöön juhannuksena

Pikkukosken uusi komea uimarakennus on valmistumassa juhannukseksi. Alkuperäisestä aikataulusta on oltu muutama viikko myöhässä. Uuden rakennuksen lisäksi uimarannalla on myllätty melkoisesti. Entisen kosteikon tilalla on uusia pengerryksiä. Uimarannasta on tulossa uusine rakennuksineen hieno ulkoilualue.

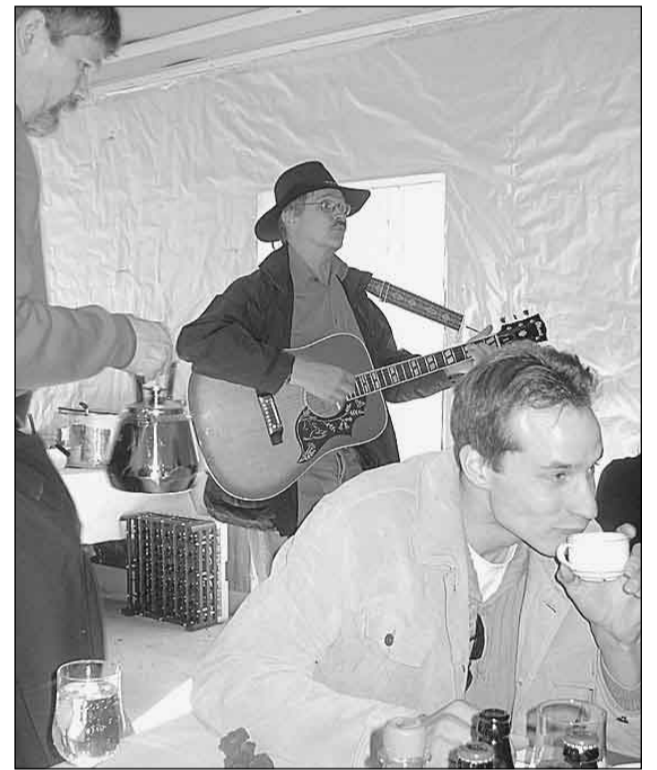

Pikkukosken uuden rakennuksen terassilta avautuu silmiä hivelevä näköala.

Alueen kokonaisu-suunnittelusta vastaa Helsingin kaupungin Liikuntaviraston tekninen yksikkö. Teknisen Korkeakoulun Puurakentamisen laitos järjesti rakennuksesta syksyllä 2003 suunnittelukilpailun. Sen voitti arkkitehti **Tatu Korhosen** ehdotus "Tuulenpesä". Se on monissa arkkitehtikilpailuissa ansiotuneen Korhosen diplominäyte.

14.4. vietettiin rakennuksen harjakaisia. Tilaisuuden juonsi Tapsa Rautavaaran hengessä **Leo Silolahti**. Myös hän on Tapsan tapaan urheilut Oulunkylän Tähdessä. **Turo Saari-**nen totesi harjannostajais-ten avauspuheessaan, että vuonna 2001 tuhopoltetun rakennuksen tilalle saadaan nyt samalla jo kauan kaivattuja uusia palveluja. Rakennukseen tulee kioskin lisäksi pukuhuoneet, suihkut ja sauna.

Kokemukset yli 40 vuoden ajalta yhteistyöstä Uintiseura Kuhien kanssa ovat niin hyviä, että yhteistyötä tullaan jatkamaan. Rakennus tulee ympärivuotiseen käyttöön. Suunnitelmissa on esimerkiksi avantouinnin käynnistäminen.

Leo Silolahti kitaroineen viihdytti juhlavieraita harjakaisissa. Kahvia maistelee Kuhien edustaja Markus Seeste.

Kaupunkisuunnitteluvirasto oli toivonut löylyhuoneessa käytettävän Pihlajamäen keskustasta puretun Säilän talon seinähirsiiä. Korkean kallion juureen, kosken suvannon syyliin asettuvan rakennuksen haluttiin muodostavan suojaosan kehän, jonka voi avata tai sulkea kääntöovin. Suljettuna sen keskelle jää suojaosa sisäpiha yksityiseen käyttöön ja avattuna terassitila aukeaa kesäikesäkahvilan pitoon.

Sauna- ja kerhotilat se-

kä uimavalvomo ja kahvila kiertyvät luostarimaisen sisäpihan ympärille. Kerhotilat ja valvomo avautuvat kohti jokisuuta ja kallion kärkeä. Sauna sijoittuu sisäpihalle. Saunan verhoilu on mäntyä ja kuusta, lauteet tervaleppää. Rakennuksen ulkoverhous on kuullotettu valkoisella öljypohjaisella puunsuoja-aineella.

Rakennusta esitellään myös Oulunkylän kotisivuilla kuvin ja piirroksin: www.kaupunginosat.net/oulunkyla/arkkitehtuuri/pikkukoski/uimala.htm

TUTUSTUMISJUMPAT 5 €

Haluatko ammattitaitoisen ja aurinkoisen ohjaajan sekä viihtyisän ilmapiirin? Haluatko perusjumppaa vai vauhdikkaampaa menoa? Tule ihmeessä kokeilemaan!!

Oulunkylän urheilupuiston peilialissa, Käskynhaltijantie 11 (2. krs)
Su 22.5. klo 19.00 kickbox TEIJA
Ma 23.5. klo 18.00 keppijumppa ANNA
Ti 24.5. klo 18.30 kiinteytys JAANA
Ke 25.5. klo 18.00 body MARJUT

Malmin työväentalolla, Takaniitynkuja 9 (Malmin S-marketin vieressä)
Ke 25.5. klo 17.30 kiinteytys ANNA
klo 18.30 rasvanpolto ANNA

Malmin solhemissä, Kirkkyläntie 23 (Malmin terveysasemaa vastapäätä)

Su 22.5. klo 16.45 keppijumppa SEIJA
klo 17.45 rasvanpolto ANNA
klo 18.45 kiinteytys ANNA
Ma 23.5. klo 17.30 kiinteytys SEIJA
Ti 24.5. klo 18.00 muokkaus MIKAELA
klo 19.00 hathajooga ELLA

Ke 25.5. katso työväentalo
To 26.5. klo 18.00 keppijumppa SEIJA
Su 29.5. klo 17.30 muokkaus SUSANNA
klo 18.30 rasvanpolto ANNA
klo 19.30 kiinteytys ANNA

KESÄJUMPAT 30.5. – 31.8.

OULUNKYLÄN URHEILUPUISTON PEILIALISSA, Käskynhaltijantie 11
Ma klo 18.00 keppijumppa JAANA
Ti klo 18.30 kiinteytys SEIJA
Ke klo 18.00 body MARJUT
Su klo 19.00 kickbox TEIJA

MALMIN SOLHEMISSÄ, Kirkkyläntie 23 (Malmin terveysasemaa vastapäätä)
Ma klo 17.30 kiinteytys SEIJA
Ti klo 18.00 muokkaus MIKAELA
klo 19.00 hathajooga ELLA
Ke klo 17.30 kiinteytys ANNA
klo 18.30 rasvanpolto ANNA
To klo 18.00 keppi-kiinteytys SEIJA
Su klo 17.30 muokkaus SUSANNA
klo 18.30 rasvanpolto ANNA
klo 19.30 kiinteytys ANNA

Kertamaksu 6 €. Jooga 8 €. Lippuvihko 5x 25€ 10x 45€ 15x 65€. Myös Bonafit/Smartum-setelit.
KESÄTARJOUS: 3 kk (kesäkuu-elokuu) vain 80,-!!! (tarjous voim. 29.5. asti)
Lisätiedot Hgin Kunto-ohjaajat ry p. **040-546 1546** tai www.iloisetkuntoilijat.net.

Oulunkylää kohennetaan

Rakennusviraston katu- ja puisto-osastolla on valmistumassa hoito- ja kehittämissuunnitelma Oulunkylän Itsenäisyydenpuistosta. Se sijaitsee Vantaanjoen rannalla Sotainvalidien Kuntoutussairaalan vieressä.

Valmisteilla on myös erillinen hoito- ja kehittämissuunnitelma käytävyyhteyden parantamisesta

esteettömäksi Oulunkylän Pikalähetinpuiston, Mestarinpuiston ja leikkipuisto Mäkitorpan alueiden kautta Kustaankartanon vanhuskeskuksen ja liikekeskus Ogelin välillä.

Hoito- ja kehittämissuunnitelmat pohjautuvat vuonna 2004 valmistuneeseen Oulunkylän-Koskelan viheraluesuunnitelmaraporttiin, johon on kirjat-

tu tärkeimmät ohjeet ja tavoitteet kaupunginosien puistoalueille seuraavalle kymmenvuotiskaudelle.

Suunnitelma-alueita kehitetään maisemallisesti ja toiminnallisesti. Myös esteetön liikkuminen otetaan alueilla huomioon. Raportit saadaan painatuksesta alkukesän aikana ja niihin voi tutustua alueen kirjastoissa.

OULUNKYLÄN NÄKÖKULMASTA

Pikkukoskella nousee ja kaatuu

Pikkukosken uimarannan alennustila päättyy vihdoin tällä uimakaudella, kun uusi nykyajan tarpeita vastaava uimarakennus valmistuu. Paikallista laajempaa suosiota nauttiva luonnonrannamme saikin aivan liian pitkään odottaa nostamista ansaitsemaansa tasoon. Kunhan vielä huolehdittaisiin alueen salaojitukselta, riittävän usein tyhjennettävistä jäteposteista ja estettäisiin molemmista suunnista autolla-ajo uimarannalle. Alueen perinteinen nimi Lillfors tulee näkyä myös opasteissa. Siinä kiitos-terveisii liikuntavirastolle!

Ennen vappua uimarannan ja pikkutien välinen lehto parturoitiin lähes kokonaan. Ymmärrän, että nämä "hoitotoimet", kuten tapana on kutsua, liittyvät uimarannan kunnostukseen. Toimien rajuus kuitenkin yllätti vaikka olen osallistunut vuorovaikutteiseen luonnonhoitosuunnitelman suunnitteluprosessiin ja lukenut suunnitelmat. Näihin rakennusvirasto toimensa perusti. Monipuolinen pieni lehto ei varjostanut ranta-aluetta, vaan tarjosi ikään kuin viihtyisän portin pikku tietä kulkeville ja pesäpaikkoja monille lajeille. En sure vanhan kelokuusen kaatamista vaarallisena, enkä kasvutilaa antavaa harventamista, vaan alueen luonnon rajua muuttamista, onhan Pikkukoski luonnonympäristönä olennainen osa Vantaanjokilaakson vanhaa kansallismaisemaa. Tähän kuuluvat myös rantojen terväleppänauhat, jotka estävät rantojen kulumista joen virratessa kohti merta. Rantapuusto tarjoaa lintujen ravintoa ja pesäpaikkoja lisäksi myös merkittävää ravintoa kaloille oksilta tippuvien hyönteisten muodossa. Nämä kalat maistuvat myös homo sapiens -lajille!

Oulunkylä-päivää vietettiin 15.5.

Stadin kansanjuhliin kuuluvasta päivästä on muodostunut kevääseen kuuluva Oulunkylän oma kulttuuritapahtuma,

paikallisen osaamisen katselmus Seurahuoneella ja sen puistossa. Ohjelmasta vastasivat tälläkin kertaa alueen järjestöt ja julkistahot: tarjolla oli mm. soittoa, teatteria, liikuntaa, toiminnan esittelyä ja tarjoilua. Vaikka ohjelmaa voisi edelleen monipuolistaa ja tiedotuksella yrittää tavoittaa vielä useampia, oli päivä näillä voimavaroilla sellaisenaankin antoisa ja yleisöä mukavasti. Tapahtuma osoitti jälleen miten tärkeää on saada Seurahuoneen sisätilat kunnostettua tarkoituksenmukaisiksi. Kunnostusvarojen saaminen olisi kulttuuriteko koko Helsinkiä ajatellen. Kiitos kaikille järjestelyihin osallistuneille!

Historiateos tulee, oletko valmis?

Uusi historiateos *Vireä idylli / Oulunkylää ja oulunkyläläisiä* ilmestyy tulevan syksyn loppupuolella, luvassa on niin mielenkiintoisia juttuja kuin kuviakin. Kirjan ennakkomyynti käynnistyy alkusyksystä, jolloin ennakkotilauksia otetaan vastaan. Kirjan hinnaksi tulee 28 euroa, ennakkotilaukset saavat sen edullisemmin. Oulunkylän menneisyys avautuu ja tämän päivän rakentuminen selviää uusillekin asukkailla.

Pihat kutsuvat kesään

Piha-alueitten kevät-kunnostusten ja -talkoitten tulokset näkyvät Oulunkylässä. Oman taloyhtiöni talkoointina huhtikuun puolella satoi lunta, mutta se ei asukkaita säikäyttänyt. Roskakasoja lavalle siirrettäessä ja multaa levitettäessä juteltiin niitä näitä, myös talon asioita ja tutustuttiin toisiimme yksityisyyttämme menettämättä. Jatkossa on helpompi kohdata kenties vaikeampienkin asioiden äärellä. Samalla kun kiitän kaikkia Oulunkylän viihtyisän ympäristön luomiseen osallistuneita ja haastan muita edelleen mukaan, toivotan tämän lehden lukijoille lämmintä kesää ja mukavia omia suvisia Oulunkylä-päiviä!

Erwin Woitsch

Oulunkylä-Seuran puheenjohtaja
erwin.woitsch@kolumbus.fi

HARRINNYGRÉN

Puuston kaato Pikkukoskella herätti kysymyksiä.

Oulunkylän historiateos ilmestyy joulun markkinoille

Ensimmäinen Oulunkylän historiaa koskeva teos, *Vireä idylli*, ilmestyi vuonna 1987. Sen 4 000 kappaleen painos on loppuunmyyty. Toinen historiankirja, *Oulunkylää ja oulunkyläläisiä* on Oulunkylä-Seuran

toimesta tekeillä. Kirja ilmestyy joulun 2005 markkinoille. Ennakkomyynti käynnistyy syksyllä.

Nimensä mukaisesti kirja käsittelee Oulunkylää, sen kehitystä ja kertoo oulunkyläläisistä ja tapahtumista vuosikymmenien

varrelta. Teoksen aihepiiriä ovat muun muassa: vanhojen rakennusten ja valokuvien kertomaa, kaavoitus ja rakentaminen, liikennejärjestelyt, vanhat koulumuistot, sota-ajan Oulunkylä, kirkon väkeä, taiteilijoiden Oulunkylä, urheilutoimintaa, om gam-

la tider i Äggelby.

Kirjan sisältöä elävöittää sata, seuran arkistosta ja yksityisistä kokoelmista valittua valokuvaa ja karttaa.

Oulunkylää ja oulunkyläläisiä -teoksen kirjoittaja on toimittaja **Heikki Eskelinen**. Historiatoimikunnan puheenjohtajana toimii kirkkoherra **Heikki K. Järvinen**.

TERTUN TAIMI JA KUKKA

Vietämme valtakunnallista puutarhapäivää 21.5. kukkariehan merkeissä.

Paljon kesäkukka- ja ampelitarjousia Meiltä ruukku- ja leikkokukat, taimet, tomaatintaimet, yrtit, pensaat ja perennat. Suoritamme viherrakennusta ja muita puutarhan hoitotoita

Avoinna
ma-pe 10-18
la-su 10-16
TERVETULOA!

Pirkkolantie 20
puh. 877 522 10
050 3411 687
www.tertuntaimijakukka.tk

Eläkeläisälennus
tiistaisin

Marleena

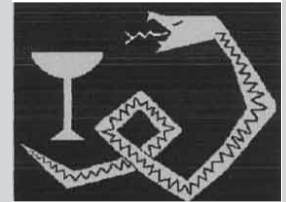
Kysy myös ilta-aikoja!

Parturi-kampaamo • kauneushoitola
• jalkahoitoja • naisille ja miehille

Pohjolankatu 1 Puh. 09-791187/040-572 1238

OULUNKYLÄN

APTEEKKI

1.6. - 31.8.
ma-pe 8.30 - 18.00
la 9 - 14.00

Terveystuntit
lähelläsi
Liikekeskus Ogelissa
puh. 728 66 23

www.oulunkylanapteekki.fi

Uinti, kuntosaliharjoittelu, bodyjumper,
hydrobic, fixjumper, kiinteytys, hydrospinning,
vesijuoksu, kuntovoimistelu, stepkiinteytys...

Löydä oma lajisi
seuraavista liikuntakesuksista ▶

uh
Urheiluhallit Oy

Helsingin Urheilutalo
Helsinginkatu 25, HKI 51
puh. (09) 3488 6418

Kontulan Uimahalli
Ostentie 4, HKI 94
puh. (09) 301 133

Malmin Uimahalli
Pekaniemi 14, HKI 70
puh. (09) 3290 1300

Liikuntakeskus

Töölön Urheilutalo
Topeliuksenkatu 41 a, HKI 25
puh. (09) 3290 1600

Siltamäen Uimahalli
Jousimiehentie 3, HKI 74
puh. (09) 3290 1500

Mäkelänrinteen Uintikeskus

Mäkelänrinteen Uintikeskus Oy
Mäkelänkatu 49, HKI 55
puh. (09) 3484 8800, 3484 8801

www.urheiluhallit.fi

OULUNKYLÄN FYSIKAALINEN HOITOLAITOS

VUODESTA -81

Mäkitorpantie 37, Liikekeskus Ogeli, 2. kerros
Fysikaalista hoitoa, hierontaa, vyöhyketerapiaa
P. 7281 225

Perhekahvila on monen vanhemman henkireikä

Oulunkylän perhekahvila tarjoaa vertaistukea aikuisille ja leikkikavereita lapsille.

Oulunkylän Seurahuoneella käy melkoinen vipinä ja vilске, kun parisenkymmentä äitiä ja isää saapuu lapsineen Mannerheimin Lastensuojeluliiton perhekahvilaan. Lapsille maistuvat voileivät ja mehu samalla kun aikuiset vaihtavat kuulumisiaan kahvikupin äärellä. Lattialla leikkivällä Aapolla on selvä mielipide siitä, mitä perhekahvilassa voi tehdä: – No sotia! Ja leikkiä merirosvoa.

Varsinkin perheen ainoi-

le lapsille kahvila tarjoaa aktiviteettia ja sosiaalisia kontakteja. Vanhemmille se puolestaan toimii tehokkaana vertaistukea antavana kohtauspaikkana. Hanna Lattu, toinen vapaaehtoisvoimin pyörittävän kahvilan vetäjästä, kutsuukin torstaisin kymmenen ja kahdenoista välillä järjestettävää tapaamista henkireikäseen. – Kun itsellä on kolme alle nelivuotiaista poikaa, on elämä usein aikamoista hulabalootta,

Lattu toteaa ja kertoo pystyvänsä kahvilassa keskustelemaan kokeneempien äitien kanssa ja saavansa siten hyviä neuvoja ja tukea.

Kestovaippoja ja parisuhdekieruroita

Perhekahvilassa järjestetään vapaan keskustelun ja peuhaamisen lisäksi usein myös ohjelmaa. Askartelun ja juhlien lisäksi on esimerkiksi käyty kevätretkellä, kuultu ensiapuluento ja psykologin alustus lastenkasvatuksen ongelmista ja keskusteltu pari-

JENNI MERONEN

Hanna Lattu, kolmen lapsen äiti ja toinen Oulunkylän perhekahvilan vetäjästä, ehtii kahvittelun ohessa helliä toistenkin vanhempien lapsia.

suhteesta. Lattu mainitsee Oulunkylän kahvilan toiminnan painottuneen erityisesti vaihtoehtoihin tuotteisiin ja menetelmiin, kuten kestovaippoihin ja luomuruokaan.

Myös isät mukana

Kahvilan kävijämäärä vaihtelee, mutta yhteensä perhekahvilan toiminta on koskettanut jopa 60:tä alueella asuvaa perhettä.

Äitien lisäksi toiminnassa on mukana myös isäiä jopa vakioporukaksi asti. 2-vuotiaan Antonin isä Matti Heikkinen kertoo käyvänsä kahvilassa puolisonsa kanssa vuorotellen. Heikkinen uskoo yhä useampien miesten löytävän tulevaisuudessa perhekahvilan, sillä se tarjoaa paitsi sosiaalista toimintaa sekä itselle että lapselle, myös ajatusten vaihtoa ja ajankohtaista tietoa.

On kahvilassa toki yksi huonokin puoli – se, ettei kiukuttelevaa lasta voi enää uhkailla kotiin jäämisellä. – Sitä haluaa itse tänne niin kovasti, että lapsi on pakko saada mukaan!, sanovat vanhemmat kuorossa.

Jenni Meronen

Palvelulinjat kaipaavat lisää matkustajia

Pohjois-Helsingin palvelulinjojen markkinointi on tehonnut ja asiakaskunta on vähitellen laajentunut, mutta enemmänkin matkustajia mahtuisi mukaan.

SONJA LAKANIEMI

Satu Kielosto ja Pekka Martikainen odottavat P17:lle lisää matkustajia

Pohjois-Helsingin palvelulinjat ovat vielä etsimässä paikkaansa paikallisten arjessa.

HKL:n ylläpitämä palvelu on tarkoitettu kaikille matkustajille, mutta pikkubussien ja niiden reittien suunnittelussa on otettu huomioon erityisesti vanhukset, liikuntarajoitteiset sekä lastenvaunujen kanssa kulkevien tarpeet.

Matkustajien turvallisuuden takaamiseksi asiakkaiden apuna työskentelee kuljettajan lisäksi usein bussivastustaja.

Asiakkailla on mahdollisuus tilata bussi kutsukierrokselle. Tällöin perusreitiltä tehdään poikkeamia, jotka on merkitty linjakarttaan. Tämän mahdollistaa väljäksi suunnitellut aikataulut.

Matkan hinta on sama kuin muillakin HKL:n linjoilla. Linjat kulkevat arkisin.

P17 kiertää joskus tyhjilläänkin

Palvelulinja P17 kiertää

Koskelan sairaalan sekä useiden terveyskeskusten kautta. Linjalta on lisäksi kätevä vaihtoyhteys muun muassa Paloheinään ja Länsi-Pasilaan.

Linjaa ajava Pekka Martikainen kertoo, että aikataulussa pysyminen ja hyvä asiakaspalvelu ovat kuljettajalle tärkeitä asioita. – Aikataulun puitteissa voimme joustaa asiakkai-

den hyväksi, esimerkiksi saattaa heidät kotiovelle saakka tai päästää kyytiin sivukadulta, Martikainen huomauttaa.

Yleensä palvelulinja P17:llä on kierroksellaan muutamia matkustajia, mutta joskus bussi joutuu tekemään lenkkinsä tyhjillään. Linja onkin saanut osakseen kritiikkiä, ja sen tarpeellisuus on kyseen-

alaistettu.

Martikaista tulevaisuus ei huolestuta. – Ensimmäisinä vuosina ihmiset tutustuvat palveluun. Esimerkiksi linja P8, joka kulkee Maunulan ja Malmin välillä, on löytänyt paikansa paikallisten arjessa, hän sanoo.

Mona Niemelä

Avustaja rohkaisee kyytiin

Palvelulinja-avustaja Satu Kieloston aika kuluu vielä enemmän markkinointiin kuin asiakkaiden avustamiseen. Hän jakaa linjan esitteitä terveysasemille ja kirjastoisiin. Saatetaanpa esite aikatauluineen jättää kadunkulkijallekin. Samalla kysäistään, kävisikö palvelulinjan reitti suunnitelmiin.

Kielosto neuvoo aikatauluja ja reittejä ja kantaa kauppakassit tarvittaessa ovelle saakka.

– Totta kai kaikki haluavat olla mahdollisimman oma toimisia. Olisi kuitenkin ilo nähdä, että silloin, kun apua on tarjolla, sitä otettaisiin myös vastaan.

– Tutustukaa palvelulinjojen reitteihin, Kielosto kehottaa. – Monet käyttävät tottumukselta tavallisia busseja, vaikka palvelulinja saattaisi sopia tarkoitukseen paremmin. Myös tietynlainen asenne palvelulinja-sanaa kohtaan saattaa vaikuttaa siihen, että ei uskalleta tulla kyytiin

Palvelulinjan ilmapiiri on Kieloston mukaan omaa luokkaansa: – Tätä voisi kutsua sosiaalseksi bussiksi, jossa jutellaan niitä näitä, hän nauraa. Linjalla on tutustuttu ja ystäväystytkin.

Palvelulinja myös joustaa asiakkaiden tarpeiden mukaan. Tästä saimme osamme myös me toimittajat, kun kuljettaja teki pienen ylimääräisen mutkan ja lyhensi näin kävelymatkaamme.

Sonja Lakaniemi

Kansanmusiikki soi monipuolisesti Pakilassa

Pakilan musiikkiopistossa luotetaan kansanmusiikin vetovoimaan. Vain muutamassa muussa pääkaupunkiseudun musiikkiopistossa voi opiskella kanteleensoittoa, mutta Pakilassa opetusta saa lisäksi myös neljässä muussa soitinryhmässä ja laulussa.

Pakilan musiikkiopiston rehtori Arja Ahlajoen mukaan leveä kansanmusiikkitarjotin herättää kiinnostusta opiston kohdealueen eli Pohjois-Helsingin ulkopuoleltakin. – Kansanmusiikkilinjamme oppilaita tulee enemmän muualta pääkaupunkiseudulta kuin muilla linjoilla. Yksi oppilaistamme tulee jopa Kuusankoskelta saakka, Ahlajoki muistaa.

Vuodesta 1982 toimintanut opisto on opettanut kansanmusiikkia kouluikäisille nuorille ja hiukan vanhemmillekin vuodesta 1988 lähtien. Nykyään opetuksen piiriin kuuluvat laajan kanteleopetuksen lisäksi puhaltimet, harmonikka, viulu, kosketinsoittimet ja laulu.

Tutustuminen eri kansanmusiikin soittimiin alkaa opistossa 6–8-vuotiaana soitinvalmennus-

la, jonka tarkoituksena on auttaa lasta löytämään oma soittimensa. Monet nuoret eivät tyydy opiskelemaan vain yhtä soitinta, vaan kokeilunhalu johtaa usein mitä erikoisimpiin soitinyhdistelmiin.

– Kantele ja kosketinsoittimet ovat yleinen valinta soitinyhdistelmäksi. Monipuolistumalla taidot paranevat myös pääsoittimen kanssa. Pianonsoittajien kannattaa tutustua myös cembaloon, 20 vuotta opiston rehtorina toiminut Ahlajoki neuvoo.

Pianonsoittoon ei uskalleta hakea

Kansanmusiikin kiinnos-

tuksesta huolimatta opiston hakijamäärät ovat laskussa. Keväällä 2004 hakijoita neljään eri suuntautumisvaihtoehtoon eli kansanmusiikkiin, klassiseen ja pop/jazzmusiikkiin sekä musiikkiteatteriin oli 138. Ahlajoki muistaa luvun olleen aiemmin yli kahdensadan. Yhtenä syynä laskuun Ahlajoki pitää pianonsoiton mainetta ylisuosittuna linjana.

– Piano on toki suosituin soittimemme, mutta juuri sen hakijamäärät ovat laskeneet. Monet eivät luota tarpeeksi kykyihinsä päättäkseen suositulle linjalle ja jättävät hakematta. Nyt linjalla on tilaa, Ahlajoki rohkaisee.

Pakilan pianoopetuksen voi tutustua jo 6.–9. kesäkuuta Niklas Pokin ja Sonja Fräkin vetämällä pianonsoiton kesäkursilla. Kurssi on avoin kaikenikäisille oppilaille sekä soittopareille nelikätistä ohjelmistoa varten. Mu-

siikkiopisto ottaa vastaan ilmoittautumisia 27. toukokuuta asti.

Lisätietoja: www.pakilanmusiikkiopisto.org

Osoite: Ouhuhdantie 2

Jukka Auramies

JUKKA AURAMIES

Pianonsoittoon riittää Pakilassa yhä intoa, mutta hakijamäärät ovat laskussa.

TEPPO OVASKAINEN

Opettaja Maret Salopelto ohjaa oppilaita.

Minkä vanhana oppii

Helsingin kaupungin työväenopiston pohjoisessa alueopistossa opetellaan tietokoneen käytön perusteita, surffataan Internetissä ja harjoitellaan tekstinkäsittelyä. Senioreille suunnatut ATK-kurssit ovat monelle tärkeä ensiaskel tietokoneiden maailmaan.

Alueopiston kurssit ovat olleet suosittuja, ja halukkaita osallistujia on riittänyt ruuhkaksi asti. Vuonna 2004 Pohjoisessa järjestettiin tietotekniikan opetusta yhteensä 1626 tuntia, joista senioriopetusta oli 254 tuntia.

Suurin osa kurseista täyttyy jo ilmoittautumispäivänä. Valtaosa senioreista on opiston palveluiden suurkuluttajia, ja oppilaat ovat tulleet tutuiksi, pohjoisen alueopiston tietotekniikan suunnittelija ja ATK-kurssien opettajana toimiva **Maret Salopelto** kertoo.

– Seniorit ovat erittäin motivoituneita ja tiedonjano on valtava. On hyvin tavallista, että oppilas jää voitettuaan pelon konetta kohtaan tietotekniikkaan koukkuun, ja epävarmasta alkeiskurssilaisesta kehkeytyy pitkäjänteisen harjoittelun tuloksena vuosien mittaan monipuolinen osaaja.

Tietokoneet kuuluvat yleissivistykseen

Senioriopiskelijat **Kaija Koivuhovi**, **Inari Hossain** ja **Marja-Liisa Collin** ovat käyneet pohjoisessa alueopistossa jo ATK:n alkeiskurssit, ja nyt he osallistuvat tekstinkäsittelyyn perehdyttävälle kurssille.

Kaija Koivuhovin motiivit kurssille tulemiseen olivat samat kuin useimmilla kurssilaisilla.

Tietokoneet kuuluvat nykyaikana yleissivistykseen, Koivuhovi toteaa. Marja-Liisa Collin on samaa mieltä kurssikaverinsa kanssa: – Asiaan pitää perehtyä, muuten jää maailmasta syrjään.

Kurssille tuleminen kynys voi olla joillekin hyvin

korkea, mutta hyvässä porukassa vaikeankin asian omaksuminen käy helposti. – Seniori oppii siinä missä nuorempikin vaikka tahti on hieman hitaampaa. Muisti tekee välillä kepposia, mutta rennossa ja kannustavassa ilmapiirissä siitä ei tehdä numeroa, kaikki kun ovat samassa veneessä, Salopelto sanoo.

Uudet kurssit ensi syksynä

On hyvin yleistä, että senioriopiskelijat suorittavat lukukauden aikana alkeiskurssin sekä tekstinkäsittelyä ja Internetiä käsittelevät kurssit. Erityisesti senioreille suunniteltuja kurseja ovat edellä mainittujen lisäksi taulukkolaskennan perusteet, sähköposti ja kuvankäsittelyn perusteet, mutta myös kertausta järjestetään. Tämän kevään osalta opinnot ovat jo päättyneet, ja syyslukukauden ohjelma ilmestyy elokuun alussa. Uudet kurssit pohjoisessa alueopistossa alkavat syyskuun puolessa välissä.

Linda Jalkanen

HELJÄ AUROLA

Lapset viljelevät hyöty- ja koristekasveja palstoillaan Kumpulassa.

Lapset viljelevät tänäkin kesänä Kumpulassa

Kumpulun koulukasvitarhalle on jälleen valittu 280 alasteikäistä helsinkiläislasta viettämään kesälomaansa puutarhahoidon parissa. Ensimmäistä kertaa koelussa on myös ympäristötöiden ryhmä. Itä-Pakilan kasvitarha Ärtti on vielä muutaman vuoden ajan suljettuna maanparannustöiden vuoksi.

Lapset viljelevät tarhalla erilaisia hyöty- ja koristekasveja, joko omilla palstoillaan tai yhdessä ryhmän kanssa. Tänä kesänä 60 lasta pääsee ympäristötöiden ryhmään tekemään luontoaiheista taidetta ympäristöstä löytyviä materiaaleja käyttäen.

Kasvitarhakausi alkaa kesäkuussa koulujen loputtua, ja jatkuu aina koulujen alkamiseen saakka. Syyskuussa lapsilla on mahdollisuus käydä korjaamassa satoa palstoiltaan.

Kasvitarhojen tarkoituksena on tarjota helsinkiläislapsille mahdollisuus viettää kesälomaa lähellä luontoa. Palstoja viljellensä ja yhdessä puuhaillessa lapset pääsevät näkemään kesän kuluessa kasvin koko elinkaaren.

– Meillä aikuisilla on vastuu tarjota lapsille puutarhatoimintaa. Aikuiset voivat itse valita harrastuksensa, mutta helsinkiläislapselle eivät pääse luontoon jos heille ei tarjota siihen mahdollisuutta, sanoo koulukas-

vitarhojen toiminnanjohtaja **Senja Lappalainen**.

Pitkät perinteet

Kasvitarhatoiminta sai alkunsa vuonna 1906, kun **Alex Ärt** testamenttasi Helsingin kaupungille satatuhatta markkaa käytettäväksi lasten hyväksi. Rahat päätettiin käyttää lasten kasvitarhatoiminnan aloittamiseen. Ensimmäinen koulukasvitarha perustettiin vuonna 1912 Savilan alueelle Töölöön ja nimettiin Ärtiksi. 1960-luvulla tuo alue asfaltoitiin jäähallin pysäköintialueeksi, ja Ärtti muutti Itä-Pakilaan. Kumpulun kasvitarha on toiminut jo 1920-luvulta lähtien.

Kasvitarhoilla toimitaan edelleen kohta satavuotisten perinteiden mukaan, mutta samalla toimintaa pyritään koko ajan kehittämään. Senja Lappalainen toivoo, että tulevaisuudessa koulukasvitarha-aate ja -toiminta elpöisivät koko maassa ja lapsille suunnitellut Kumpulun ja Itä-Pakilan kasvitarhat voisivat entistä paremmin. – Portit voisivat olla auki niin koulu- kuin vapaa-ajallakin tarjoten mahdollisuuden tutustua monipuolisesti puutarhahoitoon sisältäen tekemistä, esteettisyyttä ja mieltä virvoittavaa tunnetta.

Elina Hirttiö ja Annika Alervo

Dobermannit tutuiksi Oulunkylän majalla

Isot ja ylväät dobermannit ovat tavallista tutumpi näky ulkoiltaessa Oulunkylän Veräjämäessä. Aivan vedenpuhdistuslaitoksen kupeesta löytyy nimittäin Suomen Dobermannyhdistyksen maja sekä koirien koulutuskenttä – ainoa laatuaan Helsingissä. Alueella on koulutettu dobermanneja ja muitakin palveluskoiria jo yli 40 vuoden ajan.

Vuosikymmeniä siten majan paikalla sijaitti dobermann-kasvattaja **Günther Grothin** koti ja koiratarha. Groth järjesti vaimonsa **Giselan** kanssa alueella jo 1960-luvulla erilaisia koulutus-tilaisuuksia. Lopulta Grothit jättivät paikan perinnöksi Suomen Dobermannyhdistyk-

selle, joka on jatkanut koulutustoimintaa majallaan siitä eteenpäin.

SDY ylläpitää majaa ja koulutuskenttää pääasiassa talkoovoimin. Alue on vapaasti kaikkien yhdistyksen jäsenten käytössä, ja sitä myös vuokrataan muille halukkaille. Kentän vakiokäyttäjiiin kuuluvat mm. poliisit, jotka käyvät siellä kouluttamassa nelijalkaisia työovereitaan.

Keväisin ja kesäisin majalla on toimintaa miltei päivittäin. SDY järjestää

Oulunkylässä muun muassa tottelevaisuuskoulutusta, luonnetestejä sekä käytäytymiskokeita. Kiinnostuneet voivat tulla seuraamaan tapahtumia ja koirien koulutusta vapaasti, ainoastaan luonnetestien aikana kulkemista on jonkin verran rajoitettu. – Ei tämä mitään salaista touhua ole, yhdistyksen jäsen **Sini Laakso** naurahtaa. – Teemme mielellämme täällä rotua tunnetuksi, sillä monille on syntynyt dobermanneista väärä kuva esimerkiksi elokuvien

tai huonosti kasvatettujen yksilöiden perusteella. Oikeasti dobermannit ovat todella lutusia!

Olga, nelivuotias dobermannineiti, on käynyt Oulunkylän majalla lähes koko ikänsä. Majalla se on tutustunut tottelevaiseen koiran käytöstä poihin ja ottanut mittaa erilaisista hyyesteistäkin. – Autossa alkaa aina hirmuinen innostunut melu, kun Olga tajuaa, että olemme tulossa tänne, kertoo emäntä **Merita Rytönen**. – Tämä on ehdottomasti Olgan suosikkipaikka!

Miia Hakkarainen Heini Lehtinen

MERITA RYTKÖNEN

Olga

Curling houkuttelee Oulunkylään

Suomen ainoa curling-halli Oulunkylässä innostaa monia kokeilemaan ennestään tuntematonta lajia. Jäällä pelattava, etäisesti pétanqueta muistuttava curling on viihdyttävää joukkueurheilua ja mukavaa yhdessäoloa.

Liukupohjaa jalkaan vaan ja jälle kokeilemaan liukumista! kannustaa Oulunkylän curling-hallin toimitusjohtaja, Suomen curling-maajoukkueen kapteeni, **Markku Uusi-paavalniemi** lajiin tutustumaan saapunutta työporukkaa. Pian innokkaampia kokeilijoita pitääkin jo topputella – ensin opetellaan radalla liukuminen, vasta sitten aletaan ”heittämään” eli liu’uttamaan kiviä kohti

radan toista päätä.

Työporukoille ja muille curlingin kokeilemisesta kiinnostuneille ryhmille järjestettävissä tutustumis-tilaisuuksissa käydään ensin lyhyesti läpi lajin perusidea ja säännöt, ja sitten aletaankin jo kokeilla lajia käytännössä. Moni liukastelee jäällä, mutta kaikilla näyttää olevan mukavaa.

– Hauska peli. Yllättävää, että viileässä jäähallissa tulee näin nopeasti hiki, naurahtaa **Kati Lepistö**.

Nämä innostuneet kokeilijat eivät ole ainoita, sillä 15 kuukauden aukiolonsa aikana Oulunkylän halli on houkuttellut paikalle jo 20 000 uutta lajista kiinnostunutta, suurin osa yrityksiensä työporukoiden mukana. Curlingiin on tutustunut hallissa myös parituhatta koululaista. Vakituksella hallia käyttävät koko pääkaupunkiseudun aktiivipelaajat.

Halli helpottaa harrastamista

Suomessa on noin tuhat aktiivista curling-pelaajaa. Hallien puutteesta johtuen aktiivinen tarkoittaa kuitenkin curlingista puhuttaessa

yleensä yhtä pelikertaa viikossa. Harrastajat joutuvat käymään pelaamassa tavallisissa jäähalleissa, ja vuorojen saaminen niistä on hankalaa. Pääkaupunkiseudulla asuvilla aktiivipelaajilla on nyt Oulunkylän hallin ansiosta kuitenkin astetta helpompaa, ja uudet tulokkaatkin pääsevät helpommin tutustumaan lajiin.

Opetusministeriön ja kansainvälisen Curling-liiton tuella rakennetun kuusirataisen hallin rakentaminen alkoi kaksi vuotta sitten, ja suunnittelu jo nelisen vuotta aikaisemmin. Hallin jää- eli pelipuoli on ollut toiminnassa alkuvuodesta 2004. Syyskuussa valmistuvat muut osat eli Curling-shop, jossa myydään lajissa tarvittavia va-

rusteita, saunatilat ja 250-paikkainen ravintola.

– Toiseen kerrokseen tuleva ravintola toimii myös hallin katsomona, aivan kuten lajin mahtimaa Kana-

dan kaikissa parissa sadassa hallissa, kertoo **Markku Uusi-paavalniemi** katsomoravintolasta.

Teppo Ovaskainen

Pekka Asomäki kokeilee liukumista Oulunkylän curling-hallissa.

TEPPO OVASKAINEN

ROSA SALO

Railii Wilén viihtyy mökillään hyvin.

Yhteisöllisyys on tärkeä osa siirtolapuutarhoja

Siirtolapuutarhoissa naapurit vielä tuntevat toisensa ja yhteisöllisyys on tärkeää. Palstojen omistajien nuorentuessa tämä piirre on kuitenkin katoamassa.

Viime vuosina siirtolapuutarhat ovat nousseet jälleen suosioon ja erityisesti nuoremmat ihmiset ovat olleet kiinnostuneita ostamaan oman mökin. Aikaisemmin siirtolapuutarhayhdistysten toiminta on ollut vilkasta, mutta viime vuosina osallistuminen toimintaan on vähentynyt. Nuoret mökkläiset ovat mieluiten omassa rauhassaan. Vuonna 1940 perustettu Oulunkylän siirtolapuutarha on monen kotipuutarhurin kesäparatiisi. Vantaanjoen varrella sijaitsevalla alueella on yhteensä 203 mökkiä. Hyvin hoidetut palstat ja mökit tekevät alueesta viihtyisän.

Railii Wilén hankki oman puutarhapalstansa Oulunkylästä vuonna 1972. Siitä lähtien siirtolapuutarhatoiminta on ollut hänelle tärkeä harrastus. Oulunkylän siirtolapuutarhahydistyksen puheenjohtajana hän on toiminut jo vuodesta 1984. Wilén asuu omassa

mökissään säästä riippuen toukokuusta syyskuuhun. Palstallaan hän kasvat-
taa niin avomaankurkkua kuin omenapuitakin, mutta siirtolapuutarhojen parhaimpana puolena hän kuitenkin pitää ihmisten yhteisöllisyyttä.

– Toki täällä voi omassa rauhassaan olla, mutta jonkin verran sosiaalisuutta tarvitaan, jotta täällä viihtyy, kertoo Railii Wilén. Monille iäkkäämmille siirtolapuutarhureille alueen sosiaalinen verkosto on tärkeä.

Siirtolapuutarhat ovat enemmän kuin pelkkä harrastus

Oulunkylän siirtolapuutarhahydistys vastaa palstojen vuokraamisesta ja yleisten alueiden hoidosta talkoovoimin. Tänä keväänä yhdistys on rakennuttanut alueelle yleiset suihkut. Kesäisin järjestetään myyjäisiä sekä erilaisia juhlia. Yhteisten tapahtumien osal-

listujamäärät ovat kuitenkin laskeneet viime vuosina ja Railii Wilénin mukaan erityisesti nuorempia siirtolapuutarhureita toivottaisiin enemmän mukaan yhdistyksen toimintaan.

Siirtolapuutarhojen tulevaisuuden hän näkee kuitenkin valoisana: ihmiset kaipaavat luonnon läheisyyttä ja onhan se mukavaa, kun omalle mökille pääsee julkisilla kulkuneuvoilla helposti ja nopeasti. – Minulle siirtolapuutarhatoiminta ei ole pelkätään harrastus vaan siitä on tullut elämäntapa, toteaa Wilén.

Aikoinaan siirtolapuutarhoja perustettiin, jotta kaupungeissakin perheet voisivat viljellä itselleen ravintoa. Nykyään siirtolapuutarhoissa viljely on jäänyt vähemmälle: kukkien, kasviksien ja marjapensaiden kasvattaminen on kuitenkin hauska harrastus.

Rosa Salo

Maunulan kirjasto auki kesällä

Kaikki helsinkiläiset yleiskirjastot ovat arkisin auki tulevana kesänä. Lauantaisin kirjastoon pääsee kuitenkin vain Helsingin ydinkeskustassa. Viime vuodesta poiketen myös Maunulan kirjasto on tänä kesänä avoinna.

Helsingin kulttuuri- ja kirjastolautakunnan alaisen kirjastotoimen yleisen periaatepäätöksen mukaisesti koko Helsingin alueen kirjastot pysyvät auki kesällä. – Tänä kesänä kiinni menevät ainoastaan jo remontissa oleva Suutarila ja koulujen yhteydessä toimivat laitoskirjastot, vahvistaa kirjastotoimen apulaisjohtaja Marja-Liisa Vilkkö-Hämäläinen.

Näillä kulmilla lähim-

mät kirjastot ovat Oulunkylässä, Paloheinässä ja Maunulassa. Ne ovat kesäisin avoinna kaikkina arkipäivinä, mutta lauantaisin ovet pysyvät kiinni. 1990-luvun taloudellisen laman kourissa alkunsa saaneet kesäiset aukiolosuhteet ovat jääneet pysyväksi osaksi kirjastojen kesätoimintaa.

Kesäaukioloajat käsittelee kirjastojen oman esityksen pohjalta kirjastotoimen johtoryhmä.

Lopullisen päätöksen tekee kirjastotoimen johtaja. Käytännössä esitykset noudattelevat jo valmiiksi samoja linjoja: arkipäivisin normaalisti avoinna ja lauantaisin suljettu. Tänä vuonna poikkeuksen tekevät lauantaiaukiolollaan Rikhardinkadun kirjasto ja uusi Kirjasto 10.

Maunula ei sulkeudu tänä kesänä

Viime kesänä kirjastotoimen säästöjen takia suljettuna ollut pieni Maunulan kirjasto pysyy tänä kesänä auki vuosilomavuorottelulla ja pienemmällä väkimäärällä. Alkuvuodesta kirjasto aukeaa tuntia myöhemmin kuin talvella. Torstaisin ja

Aukioloajat 6.6.–21.8.2005

Oulunkylän kirjasto ja Paloheinän kirjasto
ma-to klo 10–20
pe klo 10–16

Maunulan kirjasto
ma-ke 13–19
to-pe 10–15

perjantaisin Maunula on auki kymmenen ja kolmen välillä. – Vaikka pienen kirjaston käyttö hiljenee kesäisin, toimimme kirjastotoimen päätöksen mukaisesti myös Maunulassa, perustelee Vilkkö-Hämäläinen.

Heidi Saarela
Helena Salonen

Maunulan kirjasto pysyy auki myös kesällä.

HEIDI SAARELA

Ruotsalaisyhtye Kent telttakeikalle Käpylään

Pohjoismaiden suosituimpiin kuuluva rockyhtye Kent konsertoi kesäkuussa Käpylässä. Ruotsalais-suomalainen yhtye tuo mukanaan massiivisen teltan, johon mahtuu noin 10 000 hengen yleisö. Nimeä Turné 19 kantavalle Pohjoismaiden kiertueelle on myyty tähän mennessä yli 100 000 lippua.

Kent on vuokrannut kiertuetta varten kolme telttaa, joista yksi on Euroopan suurin. Suomeen asti sitä ei kuitenkaan tuoda, vaikka kaikki Helsingin keikalle varatut 10 000 lippua myytiinkin nopeasti loppuun. Jokaisen teltan pystyttäminen ja purkaminen kestää yhteensä jopa kaksi viikkoa, joten yhden teltan kanssa kiertuetta ei olisi ollut mahdollis-

ta toteuttaa.

Bändin jäsenten mielestä Pohjolan valoisat yöt eivät tarjoa ihanteellisia olosuhteita näyttävälle valoshowlle. Festivaalikeikkojen sijaan he valitsivatkin kiertueelleen toteutustavan, jota eivät olleet aiemmin kokeilleet. Onhan poikkeuksellinen konserttiareena tuonut kiertueelle lisähuomiota myös medioissa.

Kolmen vuoden tauon jälkeen Suomessa keikkaileva Kent on soittanut nykyisellä kokoonpanolla 1990-luvun puolivälistä asti. Viidestä jäsenestä kolme on suomalaisia, mikä on taannut suuren suosion myös Pohjanlahden tällä puolen. Yhtyeen maaliskuussa julkaistu albumi *Du och jag döden* on ylittänyt Suomessa kultarajan eli myynyt yli 15 000 kappaletta.

Kent Käpylän urheilupuistossa 17.6.2005 klo 19 - 21.45, portit avataan klo 17. Loppuunmyyty.

Anne Peltola
Tuuti Piippo

Paikalliset suhtautuvat konserttiin positiivisesti

Kyselykierros Oulunkylässä paljasti, että paikallisten asenteet Kentin konserttia kohtaan ovat pääosin myönteisiä. Suuren tapahtuman haitoista ollaan tietoisia, mutta ne eivät pelota. "Huutakoot ja mekastakoot, jos se joi-takin virkistää!", toteaa kauan alueella asunut rouva.

Kysymykset:

1. Oletko kuullut yhtyeestä nimeltä Kent?
2. Oletko tietoinen, että Käpylässä on kesäkuussa iso rock-konsertti?
3. Vaikuttaako 10 000 ihmisen tapahtuma mielestäsi ympäristöön? Miten?

Heikki Huttinen, asuu "nurkilla"

1. En.
2. Olen kuullut jotain.
3. Saa nyt nähdä, missä kunnossa kentät sen jälkeen ovat. Mökö kyllä leviää aika laajalle.

Mervi Jokilehto, työskentelee alueella

1. Kyllä, mutta bändi ei kuulu suosikkeihini.
2. Olen kuullut. En ole itse menossa.
3. En usko, että vaikuttaa. Hetkellisesti isosta tapahtumasta tulee tietysti elämää ja ehkä häiriöitäkin, mutta kyllä sellaista pitäisi voida vähän kestää. Kuminauha venyvämmäksi!

Niko Helenius, 23-vuotias käpyläiläinen

1. Joo, ehkä yksi hitti on tuttu.

2. En itse asiassa ole kuullut.
3. Siitä on sekä hyötyä että haittaa. Kuulee hyvää musiikkia ja seudulle tulee elämää, mutta tietysti myös sotkua ja varmaan humalaisia.

Carita Hänninen, asuu Itä-Pakilassa, työskentelee Käpylässä

1. Kyllä, bändi on tuttu.
2. Olen tietoinen. En ole vielä varma menenkö itse.
3. Tietysti massatapahtumat vaikuttavat sekä negatiivisesti että positiivisesti. Osa alueen liikkeistä varmasti hyötyy taloudellisesti. Konserttipaikalla pitää olla tarpeeksi vessoja ja roskiksia.

KOLUMNI

Megakoulujen supersäästöt

Koulumenoista säästetään ja rajusti. Naapurikunnista Espoo suunnittelee pienten koulujen lakkauttamista, ja Vantaalla taas ollaan suurentamassa ryhmiä sekä irtisanomassa ylimääräisiä opettajia. Helsingissä opetusvirasto kohdentaa määrärahat koulujen sijasta johonkin muuhun tärkeämpään. Kuntien päättäjät esittävät, että koulutoiminta olisi syytä keskittää isompiin yksiköihin taloudellisista syistä.

Veromaksajia vedetään nyt nenästä. Eikö nimenomaan lasten hyvinvoinnin edistäminen ole ainut asia, josta kaikki puolueet ovat yhtä mieltä? Koulutuspolitiikka oli eräänä teemana viime kunnallisvaaleissa. ”Perheiden puolesta” ja ”Onnellinen lapsuus on taattava jokaiselle”, sanoivat ehdokkaat vaalilauseissaan ja ovat sittenkin ensimmäisenä sulkemassa pienten koulujen ovia.

Megakouluista saadut säästöt kävelevät vastaan julkisina kustannuksina ajan myötä, sillä isoissa kouluissa on isojen koulujen ongelmat. Hiljaiset ja kiltit lapset häviävät joukkoon ja voivat käydä tunnollisesti koulua ensimmäiseltä luokalta yhdeksännelle kenenkään oikeastaan huomaamatta. Jos muut lapset katsovat parhaaksi kiusata pienikokoista Villeä tai ärrävikaista Tiinaa, on yksinkertaisesti vähemmän opettajia ehkäisemässä sitä.

Nyt keväällä voimaan tullut valtionosuusudistus antaa kunnille täyden mahdollisuuden päättää itse, miten koulutuksen järjestää. Koulujen määrällisen vähentämisen ei pitäisi tarkoittaa laadun heikkenemistä. Oppilaitokset näyttävätkin kulkevan terveystalouden kannoilla: asetelmat ovat mitä mahtavimmat yksityisten palvelujen tarjoajille. Mennäänkö Suomessakin eurooppalaiseen malliin, missä parhaat ja opetukseltaan laadukkaimmat koulut ovat yksityisiä? Mainittakoon, että se maksaa vanhemmille hirveästi, eikä kaikilla ole varaa.

Päivi Talja

MARJAANA TOIVAKAINEN

Mäkitorpassa leikitään tänäkin kesänä.

Säästöt veivät kesäsopat

Oulunkylän leikkipuisto Mäkitorpassa odotellaan jo innokkaasti kesää. Tästä kesästä tulee kuitenkin erilainen, sillä sosiaalivirasto päätti lopettaa Mäkitorpassa melkein kolme vuosikymmentä toimineen ruokailun. Torpparinmäki suljetaan koko kesäksi, vain Etupelto säästyi ja sai luvan jakaa soppaa koko kesän.

Sosiaalivirasto ehdotti kokouksessaan Mäkitorpan sulkemista säästöjen vuoksi kesä-heinäkuun ajaksi. Vanhempien toivomuksesta puisto saadaan kuitenkin pitää auki, mutta ilman ruokailua. Yksi ateria kustantaa Mäkitorpassa ruokaili viime kesänä noin pari sataa lasta päivittäin, tulee ruokailun

poistamisesta hyvät säästöt. Säästöä sopattomuudesta kertyy kesän aikana yhteensä reilut viisituhatta euroa. Se ei tunnu paljolta verrattuna koko viraston käyttömenoihin, jotka ylittivät viime vuonna 800 miljoonaa euroa.

Miten ruokailun puuttuminen käytännössä siten vaikuttaa? – Ruokailun puuttuminen vaikuttaa

enemmän koululaisten puistossa käyntiin, kertoo ohjaaja **Minna Soininvaara**. Hän uskoo ruokailun puuttumisen tuntuvan myös lapsiperheiden puistokäynneissä.

Uima-allas paras juttu

Leikkipuisto Mäkitorpan piha on täynnä leikkiviä lapsia vanhempineen ja si-

sällä kuuluu iloisia kiljahduksia lasten satutunnilta. Muutaman tunnin kuluttua tulevat koululaiset, ja silloin se toiminta vasta alkaakin.

Kysytäänpä vanhemmilta, jäävätkö puistokäynnit kesällä väliin. – Ruokailun puuttuminen ei vaikuta meidän perheen puistossa käyntiin. Tärkeintä on, että on tällainen hyvä puisto, missä on monipuolista toimintaa, sanoo pienen pojan äiti **Silja Stenbäck**. Myös **Tero** ja **Taina Noiva** ovat tyytyväisiä, että puisto pidetään auki kesällä, koska se on tuttu ja kiva leikki- paikka lapsille.

Kesällä puistoissa on lapsille runsaasti vapaa- ja ohjattua toimintaa. Käytössä on myös pyöriä, hiekkaleluja, kipeilytelin ja palloja. Alueen toisessa puistossa, Etupellossa, kiitosta ovat saaneet monet tempaukset ja tapahtumat, kuten leivontapäivät ja askartelut. Mäkitorpan ohjaajat kertovat ylpeinä kesän ykkösjutusta, uima-altaasta: leväkesinä se on ainoa mahdollinen uima- paikka. Lapsiperheet käyvät puistoissa eväretkillä, leikkimässä ja uimassa. Puisto on myös monille vanhemmille tärkeä kohtaamispaikka.

Leikkipuisto Mäkitorppa on kesällä auki klo 9.00–16.00, Etupelto näillä näkymin 8.30–15.30.

Marjaana Toivakainen

VESA SALMINEN

Gnistan '94 -joukkueen Miikka (vas.), Joel, Pauli, Eero, Aleks ja Johannes osallistuivat mielellään taitotapahtumaan. Taustalla pomputtelee Anton.

Taitotapahtuma kokosi Gnistanin juniorit Hyrylään

Hyrylän kuplahallissa 20.4. järjestetty taitotapahtuma keräsi yhteen Oulunkylän jalkapallojuniorit. Keskiviikkoillan aikana kaikenikäiset gnistanilaiset kokeilivat osaamistaan kymmenellä erilaisella taitoradalla. Ensimmäistä kertaa oli mukana myös viime vuonna perustettu tyttöjen joukkue.

Perinteinen tapahtuma järjestettiin nyt jo 17. kerran. **Jouko Kuparinen** oli käynnistämässä tapahtumaa vuonna 1998 ja on edelleen aktiivisesti mukana. Hänen tavoitteenaan on lähentää seuran

eri ikäluokkia ja kehittää yhteistyötä niiden välillä.

– Tämän kokoiseen seuran mahtuu monenlaisia joukkueita. Tapahtuman avulla seuran eri ikäkausijoukkueet tutustuvat toisiinsa sekä näkevät seuran

toimintaa laajemmin, **Ku-parinen** sanoo.

Alkuillasta taitoradat olivat 11-vuotiaiden ja sitä nuorempien käytössä. Myöhemmin pääsivät vanhemmat juniorit kokeilemaan taitojaan. Kaikkiaan

tapahtumaan osallistui noin sata ”gnisulaista”.

Tärkeintä omien taitojen kehittäminen

Olenaisinta tapahtumassa on omien taitojen kehittäminen, kavereiden tuloksesta ei tarvitse välittää. Sitä mieltä ovat ainakin vuonna 1994 syntyneet **Anton, Eero, Aleks, Joel, Pauli, Miikka** ja **Johannes**. Suomen Palloliiton suunnittelemat radat ovat pojille jo tuttuja ja niiden suorittaminen kavereiden ja valmentajien seurassa sujuu jo rutiinilla. – Enää ei jännitä, kun on ollut mukana jo niin monta vuotta, Pauli sanoo.

Pojat ovat kaikki sitä mieltä, että kuljetus- ja syöttörata on kaikkein mukavin, koska siinä saa juosta. Juokseminen ja syöttely ovatkin heidän mielestään jalkapalloilijan tärkeimpiä ominaisuuksia. Illan aikana oli mahdollisuus harjoitella myös pomputtelua, puskuja ja pituuspotkua.

Gnistanilla on poikien puolella joukkue jokaisessa ikäryhmässä. Nuorimmat eli I-juniorit ovat 7-vuotiaita. Ainoassa tyttöjen joukkueessa on mukana 1994–1998 syntyneitä tyttöjä.

Vesa Salminen

Maunulan verkkokirkko kiinnostaa ulkomaita myöten

Maunulan verkkokirkon suosio on yllättänyt Helsingin seurakuntayhtymän odotukset. Palvelusta on muodostunut osa Oulunkylän seurakunnan perustoimintaa.

Maunulan kirkon tiloissa sijaitsevassa studiossa kuvataan messut ja muut tilaisuudet, jotka siirretään nettisivuille videona katsottaviksi. Verkkokirkko tarjoaa suorina lähetyksinä jumalanpalveluksia. Arkistosta löytyy myös konsertteja ja haastatteluja.

Verkkotuottaja **Ari Tammi** kertoo, että verkkokirkko suunniteltiin alun alkaen tukitoiminnoksi palvelemaan alueen liikuntarajoitteisia asukkaita mm. vanhainkodeissa. Toiminta käynnistyi kokeiluna vuonna 2002. Maunulan studiossa innokkaat paikalliset alkoivat tuottaa myös omia ohjelmia.

Nyt studiotiloilla hoidetaan nuorisoa mukaan, jotta samalla tutustutaan heidät kirkon toimintaan. Tammi kehottaa asukkaita hyödyn-

tämään Maunulan studiota aktiivisemmin ja mainostaa nuorille sen käyttämistä esimerkiksi oman bändin demon nauhoittamiseen.

Verkkokirkko.fi-sivustolla vierailee kuukausittain noin 6000 kävijää. Hieman yllättäen 16 prosenttia heistä on ulkomailla – erityisesti Yhdysvalloissa – asuvia suomalaisia.

Parhailaan verkkokirkon studiossa mietitään, kuinka samasta sisällöstä muokataan ohjelmaa verkon lisäksi myös radioon ja digitelevisioon. Tammi kertoo, että yhteistyötä onkin jo tehty Yle Teeman kanssa. Maunulasta alkanut ohjelmatuotanto on laajenemassa Helsingin seurakuntayhtymän ulkopuolelle.

<http://www.verkkokirkko.fi>

Laura Tuomela